ชื่อเรื่อง : ความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของแหล่งงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุษฎี อายุวัฒน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนพรรณ ธานี
นางรจนา แก่นอำพรพันธ์

ปี : 2548

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ศึกษาความต้องการความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศของแหล่งงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้การวิจัยเชิงสำรวจแบบตัดขวาง(Cross-sectional Design) กลุ่มตัวอย่างเลือกมาจากการกำหนดสัดส่วนจากประชากรที่เป็น 1) ผู้บริหารองค์กรและสถานประกอบการทั้งในภาคการผลิตด้านอุตสาหกรรมและบริการที่มีประเภทของกิจการที่แตกต่างกัน ผู้บริหารกลุ่มองค์กรระดับจังหวัดที่เกี่ยวข้องการกับค้าและการพาณิชย์ ผู้บริหารองค์กรภาครัฐและองค์กรพัฒนาเอกชนในจังหวัด 2) ผู้แทนกลุ่มอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาต่างประเทศ ในพื้นที่วิจัย จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ ขอนแก่น เลย กาฬสินธุ์ มุกดาหาร และอุบลราชธานี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ 2 ชุด สำหรับสัมภาษณ์ผู้บริหารและเจ้าของสถานประกอบการ และสัมภาษณ์กลุ่มอาชีพ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครือข่ายสถาบันการศึกษาในพื้นที่ และคณะนักวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเอง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติอย่างง่าย

ผลการวิจัยพบว่าแหล่งงานมีบุคลากรใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน ถึงร้อยละ 93.2 ในองค์กรรัฐ สถานประกอบการบริการ และสถานประกอบการอุตสาหกรรม มีการใช้ภาษาต่างประเทศ ร้อยละ 96.7 94.1 และ 88.4 ตามลำดับ โดยใช้ภาษาภาษาอังกฤษมากที่สุด ในงานด้านการให้บริการ รองลงมาคือการใช้ภาษาญี่ปุ่น และภาษาจีน ในด้านการติดต่อทางโทรศัพท์ ด้านการตลาด และด้านการต้อนรับ และพบว่า มีการใช้ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนในระดับน้อย ผู้บริหารพอใจในความสามารถและการใช้ทักษะภาษาอังกฤษในงานการผลิต งานมัคคุเทศก์ การให้บริการ และการติดต่อทางโทรศัพท์ ในระดับน้อย มีแหล่งงานเพียงครึ่งเดียว ที่เคยพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน กลุ่มที่ไม่เคยพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรร้อยละ 67.6 ให้เหตุผลว่าเป็นเพราะยังไม่จำเป็นในการใช้ภาษาต่างประเทศ

แหล่งงานส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 91.5 ต้องการการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะทางภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน และความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเป็นอันดับหนึ่ง มากที่สุดร้อยละ 93.5 รองลงมาได้แก่ ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น เพียงร้อยละ 2.8 เท่ากัน ส่วนใหญ่มีความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูดและการฟัง และต้องการวิธีการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศให้แก่บุคลากรด้วยการ

Title : Needs of ability and skill of foreign language use by enterprises and organizations in the Northeast

Researchers : Assistant Prof. Dr. Dusadee Ayuwat
Assistant Prof. Dr. Tanapan Tanee
Mrs. Rojana Kan-ampornpan

Year : 2005

Abstract

The objective of this research was to study the needs of ability and skill in foreign language use by enterprises and organizations in the northeast region of Thailand. through cross-sectional design. The sample groups chosen from the proportionate of the populations include: 1) sectors of enterprises and organizations in industrial and service sectors with different types of business, administrators of organization related to trade and commerce at provincial level, administrators of governmental and non-governmental organizations; 2) representatives of career groups who used foreign language in the research areas; Nakhon Ratchasima, Buriram, Khon Kaen, Loei, Kalasin, Mukdahan and Ubon Ratchathani. The research tools were 2 sets of interview schedule -one for the study of needs of ability and skills in foreign language use for administrators and owner or manager of enterprises, and the other for career groups. Two types of data collection were used. One through the area networks which are educational institutes in the area studies. The other was through the researcher s' interviewing target group directly. Data analysis was conducted by descriptive statistics.

The results could be concluded as follows:

Most workplaces/organizations had personnel who are able to use foreign language there (93.2%). Most governmental agencies, workplaces for services and industry used foreign languages (96.7, 94.1 and 88.4% respectively). English was most used in service giving, followed by Japanese and Chinese were use in phone communication, marketing and reception. Most of the personnel used skills in speaking, listening, reading and a little writing. Most administrators and owners or managers of enterprises were satisfied with English ability and skills in production, travel guiding, service giving, but a little with phone communication. Half of workplaces/organizations used to develop/promote foreign language ability and skills for personnel while the ones without doing this gave their most reason (67.6%) that foreign language use was not necessary.

Most of workplaces/organizations wanted to develop/promote foreign language ability and skills for personnel (91.5%) : the needs in English came first (93.5%), followed by Chinese and

ฝึกอบรมในประเทศ ให้การศึกษาเพิ่มเติมในสถาบันการศึกษา ใช้อินเตอร์เน็ต การติดต่อกับชาวต่างชาติและการฝึกจากรายการโทรทัศน์

สาหรับกลุ่มอาชีพส่วนใหญ่มีการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน ร้อยละ 73.1 และภาษาต่างประเทศที่มีการใช้มากที่สุดคือภาษาอังกฤษ ถึงร้อยละ 97.7 รองลงมาคือภาษาลาว(เวียงจันทน์) โดยส่วนใหญ่อาชีพค้าขาย/พนักงานขายได้ใช้ภาษาต่างประเทศ รองลงมาคืออาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท ผู้ใช้แรงงาน และไกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงาน กลุ่มอาชีพกว่าร้อยละ 40.0 เห็นว่าตนเองมีทักษะการพูด ฟัง อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับค่อนข้างดี และประเมินว่าตนเองมีทักษะทั้งพูด ฟัง อ่าน และเขียน ภาษาจีนและญี่ปุ่นอยู่ในระดับไม่ค่อยดีกว่าร้อยละ 42.0 มีเพียงราวร้อยละ 7.0 ที่เห็นว่าตนเองมีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาจีนและญี่ปุ่นในการทำงานในระดับดี

กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศในการทำงาน ส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 93.9 มีความต้องการที่จะพัฒนาความสามารถและทักษะทางภาษาต่างประเทศ และกว่าครึ่งหนึ่ง ต้องการการฝึกจากรายการโทรทัศน์ในระดับมากถึงมากที่สุด ซึ่งจะเห็นว่าวิธีการที่กลุ่มอาชีพต้องการมากนั้นเป็นวิธีการพัฒนาที่เน้นการฝึกฝนด้วยตนเอง ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถมีบทบาทสนับสนุนได้โดยการสร้างสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการเพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในกลุ่มอาชีพ

Japanese (2.8% equally). Most highly needed English for personnel to be able to speak and listen; also they needed it for domestic training, further education, internet use, contact with foreigners and practice via TV programs.

Most career group had foreign language use in their work (73.1%): English came first (97.7%), followed by Lao(Vientiane). Most traders/ salespersons had foreign language use (88.2%), followed by government and enterprise officials, company employees, laborers, travel guides, interpreters, employees and agency operators. These career people found themselves with rather good command of English (over 40%) while Japanese and Chinese not good enough (over 42%), and only 7% evaluated themselves with good command of these two languages in their work.

Most career group had never undergone the development/promotion in foreign language ability and skills in their work. Most (93.9%) needed such development/promotion; more than half highly and most highly wanted practice via TV programs. The development method they highly wanted was the one emphasizing self-practice; therefore, related agencies can have a supportive role by creating instructive media to meet the needs for skill development in foreign language use among these career groups.